

776.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 września 1927 r.

o nakazach karnych w postępowaniu administracyjnym na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Powiatowe władze administracji ogólnej, w razie otrzymania doniesienia od władz lub organów urzędowych, mogą za przestępstwa, przekazane ich orzecznictwu, nakładać kary bez przeprowadzenia postępowania, w drodze nakazu karnego, jeżeli uważają za stosowne wymierzyć karę aresztu na czas nie przekraczający dni trzech, lub karę pieniężną nie wyższą od 50 złotych.

Art. 2. Przeciw nakazowi karnemu można wnieść do tej władzy administracyjnej, która nakaz wydała, sprzeciw pisemnie lub ustnie w ciągu 8 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu nakazu; w przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny.

Art. 3. W razie wniesienia na czas sprzeciwu następuje przeprowadzenie zwyczajnego postępowania przez powiatową władzę administracji ogólnej, tak jakby nakazu nie było, przyczem władza administracyjna nie jest związana wymiarem i rodzajem kary nałożonej nakazem karnym.

Art. 4. Powiatowe władze administracji ogólnej mogą za zgodą właściwego wojewody upoważnić funkcjonariuszów państwowych im podległych oraz funkcjonariuszów samorządowych do nakładania w ich imieniu w drodze doraźnych nakazów karnych kar pieniężnych, nie przekraczających 10 złotych za przestępstwa określone w upoważnieniu. Doraźne nakazy karne są bezimienne, ukarany może jednak żądać podania jego nazwiska w nakazie. Doraźnym nakazem karnym można nałożyć grzywnę tylko w wysokości określonej w upoważnieniu w razie schwywania winnego na gorącym uczynku, albo gdy niema wątpliwości co do osoby przestępcy i jeśli winny oświadczył, że grzywnę uiści bezzwłocznie.

W razie bezzwłocznego uiszczenia grzywny do rąk funkcjonariusza, który ją nałożył, nakaz uważa się za prawomocny, — w przeciwnym razie za niebyły.

Art. 5. Nakazów karnych i doraźnych nakazów karnych nie można stosować, jeśli władza administracyjna winna łącznie z orzeczeniem karnem orzec o odszkodowaniu lub o konfiskacie, albo gdy najniższa kara, przewidziana w ustawie lub rozporządzeniu, które przekroczone, jest wyższa od najwyższej kary, jaką można wymierzyć w drodze nakazu karnego względnie doraźnego nakazu karnego.

Jeśli najwyższa kara, przewidziana w ustawie lub rozporządzeniu, które przekroczone, jest niższa od najwyższej kary, jaka może być wymierzona w drodze nakazu karnego względnie doraźnego nakazu karnego na podstawie niniejszego rozporządzenia, nakazami takimi mogą być nakładane kary tylko do wysokości kary przewidzianej w takiej ustawie lub rozporządzeniu.

Art. 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niem przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*